

LOUIS-CLAUDE DE SAINT-MARTIN
JEAN-BAPTISTE WILLERMOZ
JEAN-JACQUES DU ROY D'HAUTERIVE

MASONERIA OCULTĂ A SECOLULUI XVIII
LECTȚIILE DE LA LYON ALE ALEȘILOR COEN
Însoțite de „Cartea Roșie” și alte importante
manuscrise Coen

Traducere, prefață și note:
Ioan Gabriel Dalea

Editura Arcana
Timișoara, 2023

Introducere	5
I. Liderii Aleșilor Coen	7
II. Ordinul Aleșilor Coen	28
III. Nuanțarea doctrinei lui Martinez de Pasqually.....	119
IV. Lecțiile de la Lyon.....	130
Concluzii	137
LECTIILE DE LA LYON	141
1. Instrucția din 7 ianuarie 1774.....	141
2. Instrucția de luni, 10 ianuarie 1774	145
3. Notă asupra subiectelor tratate în prima instrucție, în adunarea generală din 7 ianuarie 1774	148
4. Instrucția de vineri, 14 ianuarie 1774	149
5. Instrucția de luni, 17 ianuarie 1774	152
6. Instrucția din 21 ianuarie 1774.....	156
7. Instrucția de luni, 24 ianuarie 1774	164
8. Instrucția de vineri, 28 ianuarie 1774.....	173
9. Instrucția de luni, 31 ianuarie 1774	178
10. Instrucția din 4 februarie 1774.....	181
11. Instrucția din 7 februarie 1774.....	184
12. Instrucția de vineri, 11 februarie 1774	185
13. Instrucția din miercurea cenușii, 16 feb. 1774	186
14. Instrucția de vineri, 18 februarie 1774	186

15. Instrucția de luni, 21 februarie 1774.....	186
16. Instrucția din 25 februarie 1774.....	191
17. Instrucția de luni, 28 februarie 1774.....	192
18. Instrucția din 9 martie 1774	194
19. Note privind intelectul (fără dată)	195
20. Instrucția din 23 martie 1774	198
21. Instrucția din 30 martie 1774	198
22. Instrucția din 8 aprilie 1774.....	198
23. Diverse note pentru instrucția din	198
24. Reflecții pe marginea principiilor Ordinului Filozofilor Aleși Coen asupra numerelor (însemnări nedatate).....	200
25. Note privind valoarea numerelor (fără dată).....	204
26. Instrucția din 13 aprilie 1774.....	205
27. Instrucția din 20 aprilie 1774.....	206
28. Instrucția din 27 aprilie 1774.....	206
29. Instrucția din 4 mai 1774	206
30. Instrucția din 18 mai 1774	207
31. Instrucția din 25 mai 1774	207
32. Instrucția din 1 iunie 1774.....	207
33. Instrucția din 8 iunie 1774	207
34. Instrucția din 15 iunie 1774.....	208
35. Instrucția din 22 iunie 1774.....	208
36. Instrucția din 30 iunie 1774.....	209
37. Instrucția de miercuri, 6 iulie 1774.....	210

38. Instrucția din 14 iulie 1774	212
39. Instrucția din 20 iulie 1774	213
40. Instrucția din 31 iulie 1774	213
41. Instrucția din 17 august 1774	213
42. Instrucția din 24 august 1774	214
43. Instrucția din 30 august 1774	214
44. Instrucția din 12 septembrie 1774	214
45. Instrucția din 23 noiembrie 1774.....	215
46. Instrucția din 14 decembrie 1774	215
47. Mai multe Instrucții, primul trimestru 1775	216
48. Instrucția din 19 aprilie 1775	216
49. Instrucția din 26 aprilie 1775.....	216
50. Instrucția din 3 mai 1775	217
51. Instrucția din 17 mai 1775	217
52. Instrucția din 24 mai 1775	217
53. Instrucția din 31 mai 1775	218
54. Instrucția din 7 iunie 1775	218
55. Instrucția din 21 iunie 1775.....	219
56. Instrucția din 28 iunie 1775.....	219
57. Instrucția din 19 iulie 1775	219
58. Instrucția din 22 iulie 1775	220
59. Instrucția din 26 iulie 1775	221
60. Instrucția din 29 iulie 1775	222
61. Instrucția din 2 august 1775	224

62. Rezumatul penultimei instrucții a domnului d'Hauterive. Miercuri, 4 august 1775	224
63. Instrucția din 5 august 1775	227
64. Instrucția din 9 august 1775	227
65. Instrucția din 12 august 1775	228
66. Instrucția din 16 august 1775	228
67. Instrucția din 19 august 1775	228
68. Instrucția din 21 august 1775	229
69. Instrucția de miercuri, 23 august 1775.....	229
70. Instrucția din 30 august 1775	232
71. Instrucția din 1 septembrie 1775	233
72. Instrucția din 6 septembrie 1775	233
73. Instrucția din 7 septembrie 1775	234
74. Instrucția din 11 septembrie 1775	237
75. Instrucția din 13 septembrie 1775	238
76. Instrucția din 16 septembrie 1775	238
77. Instrucția din 20 septembrie 1775	238
78. Instrucția din 23 septembrie 1775	239
79. Instrucția de miercuri, 4 octombrie 1775	239
80. Note pentru pregătirea Instrucțiilor Maeștrilor Coen (fără dată)	240
81. Instrucția de sâmbătă, 7 octombrie 1775	242
82. Instrucția din 14 octombrie 1775.....	246
83. Instrucția din 20 octombrie 1775	246

84. Instrucția din 25 octombrie 1775.....	247
85. Instrucția din 4 noiembrie 1775	248
86. Instrucția din 11 noiembrie 1775.....	252
87. Instrucția din 15 noiembrie 1775.....	258
88. Instrucția din 25 noiembrie 1775.....	260
89. Instrucția din 29 noiembrie 1775.....	262
90. Instrucția din 6 decembrie 1775.....	268
91. Instrucția din 16 decembrie 1775	273
92. Instrucția din 23 decembrie 1775	274
93. Instrucția din 27 decembrie 1775	274
94. Instrucția din 5 ianuarie 1776.....	275
95. Instrucția din 13 ianuarie 1776	280
96. Instrucția din 7 februarie 1776.....	281
97. Instrucția din 14 februarie 1776.....	288
98. Instrucția de miercuri, 21 februarie 1776	292
99. Instrucția din 28 februarie 1776.....	298
100. Instrucția din 6 martie 1776	301
101. Instrucția din 13 martie 1776.....	307
102. Instrucția din 5 aprilie 1776.....	308
103. Instrucția din 8 aprilie 1776.....	309
104. Instrucția din 10 aprilie 1776.....	309
105. Instrucția din 8 mai 1776	314
106. Instrucția de miercuri, 5 iunie 1776	320
107. Teme pentru adunarea Maeștrilor Coen de sâmbătă, 22 iunie 1776	322

108. Instrucția din 25 iunie 1776.....	326
109. Note pentru instrucția de miercuri, 18 septembrie 1776 și următoarele zile.....	334
110. Pentru instrucția de miercuri, 18 septembrie 1776 ..	337
111. Material pentru instrucția de miercuri, 23 octombrie 1776	341
112. Diverse note (nedatat)	345
113. Diverse (nedatat).....	346
114. Despre Imensitatea Divină, spațiu și timp (nedatat)	349
115. Ultima instrucție (nedată)	361
Anexa 1. Discurs Coen la primirea primelor trei grade...	365
Anexa 2. Catehisme Coen	377
Cimitirul din Amboise	451
Căile înțelepciunii.....	471
Anexa 4. Cartea roșie. Carnetul unui tânăr Ales Coen	481
Anexa 5. Rugăciuni Coen. Rugăciunile la 6 ore și rugăciuni speciale.....	521
Rugăciunile dimineții (ora 06:00)	522
Rugăciunile prânzului (ora 12:00).....	530
Rugăciunile după-amiezii (ora 18:00)	537
Rugăciunile miezului nopții (ora 24:00).....	543
Rugăciuni pentru Patimi și Moarte	548
Rugăciuni speciale	550
Anexa 6. Planșe arhitecturale utilizate de Aleșii Coen în operațiunile teurgice	557

Motto: *Păziți-vă de cărturarii cărora le place să se plimbe în haine lungi, care iubesc plecăciunile în piețe și scaunele cele dintâi în sinagogi și locurile cele dintâi la ospete.*

Luca 20:46

De-a lungul istoriei, oamenii au căutat mereu răspunsuri la întrebările fundamentale despre viață, moarte și existență. În acest context al căutării marilor adevăruri, iată că apare prima traducere în limba română a celebrelor *Lecții de la Lyon*, o colecție de manuscrise masonice din perioada anilor 1774-1776. Este vorba de o serie de minute (planșe) ale unor sesiuni de instrucție masonică cu tematică mistico-ezoterică, destinate inițial Cavalerilor Masoni Aleși Coen ai Universului din Lyon și împrejurimi, care-și propuseseră să aprofundeze și să înțeleagă mai bine ideile din celebrul *Tratat despre reintegrare* al lui Martinez de Pasqually, maestrul lor. Această carte deosebită reprezintă un ghid indispensabil căutătorilor spirituali care-și propun să pătrundă într-o lume misterică plină de simbolism și semnificații; cărțile de genul *Tratatului* și al *Lecțiilor* pot schimba radical felul în care privim lumea. Francmasoneria modernă practică niște ritualuri al căror înțeles mistic, operativ-spiritual și ezoteric a fost aproape integral pierdut de-a lungul secolelor. Această lucrare reprezintă o aducere aminte pentru că prezintă mistica, operațiunile magico-teurgice, angelologia, numerologia, simbolismul culorilor, doctrina și ritualistica acestui Ordin masonic special care a purtat numele de „Ordinul Cavalerilor Masoni Aleși Coen ai Universului”. O aducere aminte a ceea ce am fost și am devenit, a ceea ce am putea deveni, a dilemei „de ce mă aflu aici” și a rolului nostru

primordial. Lucrarea de față oferă răspunsuri care nu se află întotdeauna „la suprafață”, creionând o perspectivă unică și fascinantă asupra tainelor Universului.

Din punct de vedere tehnic, conținutul prezentei lucrări reprezintă un complement prețios pentru înțelegerea și aprofundarea conceptelor exprimate de Martinez de Pasqually în *Tratatul* său. Prin anexele sale, lucrarea oferă cititorului posibilitatea de a accesa câteva texte Coen importante, care-l vor ajuta să înțeleagă mai bine specificul și gândirea membrilor acestui Ordin. Prima anexă prezintă un discurs care era rostit la primirea candidaților în primele trei grade. A doua anexă conține cinci catehisme Coen, de la primele până la penultimul grad al Ordinului. Urmează trei scrieri ale lui Louis-Claude de Saint-Martin: poemul mistic *Cimitirul din Amboise*, un text denumit *Căile înțelepciunii* apărut în operele sale postume și faimoasa *Carte roșie. Carnetul unui tânăr Ales Coen*. În penultima anexă am considerat util să prezint rugăciunile zilnice ale Aleșilor Coen, iar în ultima, câteva imagini ale „planșelor arhitecturale” care erau trasate în Templele Coen în timpul ritualurilor pe care aceștia le țineau în scopul apropierii de lumea divină.

Pentru o mai ușoară citire și înțelegere a contextului în care au fost scrise aceste texte, am împărțit introducerea în patru părți relativ distincte. Prima parte este dedicată prezentării „actorilor” acestor lecții. Pe bună dreptate, primii trei sunt considerați părinți fondatori ai Ritului Scoțian Rectificat modern. Este vorba de Martinez de Pasqually în calitatea sa de „inițiator” al acestei mișcări doctrinare (el n-a participat la instrucțiile prezentate în această carte, dar fără el n-ar fi existat nicio lecție), de Louis-Claude de Saint-Martin cunoscut și sub pseudonimul de „Filozoful necunoscut”, de Jean-Baptiste Willermoz și de Jean-Jacques Du Roy d'Hauterive. Această primă parte este denumită:

I. Liderii Aleșilor Coen. A doua parte se concentrează pe prezentarea Ordinului Aleșilor Coen ai Universului și a ritualisticii acestora, care era axată pe operațiuni teurgice, angelologie, rugăciuni, invocații etc. Ea poartă titlul **II. Ordinul Aleșilor Coen.** În cea de-a treia parte, mi-am propus să prezint câteva din particularitățile gândirii lui Saint-Martin și Willermoz comparativ cu cea a lui Pasqually, sub titlul **III. Nuanțarea doctrinei lui Martinez de Pasqually.** În fine, cea de-a patra parte și ultima va oferi câteva informații legate de „Lecțiile de la Lyon”, inclusiv prezentarea principalelor surse documentare disponibile, sub titlul **IV. Lecțiile de la Lyon.**

I. Liderii Aleșilor Coen

a) Martinez de Pasqually

Magistrala introducere scrisă de domnul Jean-Marc Vivenza la lucrarea *Tratatul despre reintegrare* (care a văzut lumina tiparului recent la editura Arcana din Timișoara) oferă numeroase informații interesante despre viața și activitatea masonică a lui Martinez de Pasqually, de aceea nu le voi relua aici decât pe scurt.

O bună parte a vieții sale rămâne învăluită în mister. Descris de Willermoz drept un om căruia „nu-i cunoaște egalul” și de Saint-Martin drept „singurul om pe care n-am reușit să-l pătrund”, Pasqually însuși se autodescrie prin următoarele cuvinte: *Cât despre mine, sunt doar un om și nu cred că primesc [de la Dumnezeu] mai mult decât oricare altul. Nu sunt nici zeu, nici diavol, nici vrăjitor și nici magician. Nu sunt decât un umil instrument de care Dumnezeu vrea, așa nedemn cum sunt, să se servească pentru a aminti semenilor mei aflați în prima lor stare de mason ce vrea să însemne,*

De pas qually de la tower

din punct de vedere spiritual om sau suflet, pentru a-i face să înțeleagă că sunt oameni-Dumnezei creați după imaginea și asemănarea acestei Ființe atotputernice.

Martinez s-a născut în jurul anului 1727¹ la Grenoble sau undeva în împrejurimile acestui oraș. Tatăl său era un

1 Data nașterii este incertă, fiind dedusă indirect din documente ulterioare precum certificatul de îmbarcare spre Santo Domingo.

evreu spaniol creștinat, iar mama, de origine franceză, era catolică. Informațiile despre nașterea și copilăria sa sunt incerte, dar se crede că limba franceză nu era limba sa uzuală, căci o vorbea stâlcit. De altfel, și în ceea ce privește originea sa disputa rămâne deschisă. Unii autori îl consideră de origine portugheză, alții de origine spaniolă. Există o mare incertitudine în ceea ce privește ortografia numelui său. Willermoz îl numește uneori „Pascualy”, alteori „Pasqualy”; un alt discipol, abatele Fournié, îl numește „Dom Martinets de Pasquallys”; baronul de Gleichen scrie „Pasqualis”; Joseph de Maistre vorbește în *Soirées de Saint Pétersbourg* de

„Martino Pasquali”; baronul de Turckheim ezită între „Don Pascualy” și „Pascualis”; Matter optează pentru „Martinez de Pasquallis”, Franck pentru „Martines Pasqualis”, Daruty pentru „Dom Martinez Paschalis”² etc.

Îmbrățișează cariera armelor servind în Spania, Corsica și Italia, cu grad de locotenent. În anul 1754 părăsește armata și se dedică spiritualității. Pasqually a dus o viață socială agitată, cu afaceri aproape mereu pe linia de plutire, dar cu o viață spirituală inimaginabil de bogată. S-a căsătorit în 1761 la Bordeaux cu Marguerite-Angélique de Colas de Saint-Michel, cu care a avut doi copii, dintre care unul a murit în copilărie. Pleacă în Santo Domingo pentru a rezolva un litigiu legat de o moștenire și moare acolo, la data de 20 septembrie 1774. Și-a lăsat Ordinul în grija lui Armand Cagnet de Lestère³. Acesta moare la rândul său în 1778 și-și transmite puterile „Prea Puternicului Maestru” Sebastien de Las Casas. El va fi ultimul Mare Maestru oficial al Ordinului, pe care-l va pune în adormire⁴.

2 René le Forestier, *La franc-maçonnerie occultiste au XVIIIème siècle & l'ordre des Élus Coëns*, editura Dorbon-Ainé, 1928

3 Înainte de a muri, Martinez l-a numit ca succesor pe vărul său Armand Cagnet de Lestère (?-1778), secretar general al Marinei din Port-au-Prince, Haiti. Acesta avea foarte puțin timp de dedicat Ordinului și putea administra eficient doar Templele Aleșilor Coen din Port-au-Prince. În cadrul Templelor din Franța au apărut diviziuni, iar în cele din urmă Templele Aleșilor Coen au intrat în adormire.

4 În 1781, Sebastien de Las Casas, al treilea și ultimul „Mare Suveran” al Aleșilor Coen a ordonat închiderea celor opt Temple rămase care încă îi mai recunoșteau autoritatea. Nici de Las Casas, nici Cagnet nu au jucat un rol foarte important în dezvoltarea Ordinului.

*Don Martinez**De pasqually G. sein*

Gândirea lui Martinez i-a influențat fundamental pe toți emulii săi printre care se numără Willermoz și Saint-Martin. Ei vor rămâne fideli tot restul vieții gândirii maestrului lor, pe care o vor nuanța, fiecare în felul său.

b) Jean-Baptiste Willermoz

Jean-Baptiste Willermoz (Eques ab Eremo) este considerat părintele fondator al Regimului Scoțian Rectificat. Acest Rit s-a născut prin altoirea doctrinei Aleșilor Coen pe structura Ordinului Strictei Observanțe Templiere fondate de Karl Gotthelf von Hund.

Willermoz a rămas în istorie pentru contribuția semnificativă avută în Francmasoneria vremii și pentru genialitatea cu care a încriptat gnoza creștină specifică lui Pasqually în ritualurile masoneriei rectificate. El era absolut convins că Francmasoneria are o origine divină și că misiunea acesteia este de a promova armonia și pacea în lume, prin intermediul dezvoltării spirituale a membrilor săi.

Se naște pe 10 iulie 1730, la Lyon, într-o familie de negustori, fiind primul copil pe linie bărbătească și al doilea născut al familiei, după sora sa mai mare. Părinții lui au avut în total treisprezece copii, deci a crescut într-o familie foarte numeroasă. Tânărul Willermoz și-a petrecut copilăria în mediul dinamic al comercianților și meșteșugarilor din

Lyon. La nici 15 ani se angajează la un negustor local pentru a învăța tainele comerțului cu mătase. A fost mai degrabă un autodidact în ceea ce privește educația, dar a avut mereu o situație materială înfloritoare. Cunoștea latina, era pasionat de teologie și de istoria Bisericii. Avea un suflet caritabil și o dorință neostoită să găsească drumul care duce spre Dumnezeu.

La doar 20 de ani, în anul 1750, este primit în Loja Perfecta Amiciție. Peste alți doi ani, devine Maestru Venerabil al ei. Urmărind parcursul lui Jean-Baptiste Willermoz în mica

lume a Lojilor din Lyon, vedem că deși majoritatea Lojilor din care a făcut parte l-au dezamăgit⁵, societatea masonică în ansamblu a continuat să-l intereseze constant de-a lungul întregii vieți. Convingerea sa că în Francmasonerie sunt înciptate secrete de o natură excepțională îl va însoți de-a lungul întregii vieți: *Originea Ordinului este atât de îndepărtată, încât se pierde în negura vremurilor. Tot ce poate face instituția masonică este să sprijine întoarcerea [Fraților] la acest Ordin Primordial, care trebuie considerat sursa Francmasoneriei. Acest Ordin este un izvor prețios, ignorat de majoritate, dar care nu a dispărut niciodată din această cauză; Ordinul este La Chose⁶ însăși, Francmasoneria este doar metoda de a ajunge acolo⁷.*

În anul 1758, trei Loji din Lyon și anume „Amicii reuniți”, „Amicii” și „Perfecta amicitie” formează împreună Marea Lojă a Lyonului. Willermoz ocupă pentru o vreme scaunul de Mare Maestru, devenind ulterior Arhivar. În această calitate poartă o corespondență bogată cu numeroase Loji, Ordine și structuri masonice din alte țări, ceea ce-i oferă o deschidere fantastică spre fenomenul inițiativ al vremii, la nivelul întregii Europe. De altfel Willermoz a practicat și studiat foarte multe grade masonice. La vremea aceea gradele nu erau încă structurate în sisteme (actualele Rituri) ci se acordau individual; despre Jean-Baptiste se spune că

---

5 În scrisorile sale, Willermoz se plânge de mai multe ori de superficialitatea și frivolitatea întâlnită în Lojile vremii.

6 În limbaj Coen, „La Chose” desemna manifestarea sesizabilă a prezenței divine. Practic, prin „La Chose”, Divinitatea se revela adeptilor Coen, ghidându-i sau validându-le anumite decizii prin intermediul unor manifestări fizice sesizabile (gen zgomote, lumini, senzații etc.).

7 Jean Baptiste Willermoz, Biblioteca Municipală din Lyon, Ms. 1778.

Află despre Ordinul Cavalerilor Masoni Aleși Coen ai Universului prin intermediul lui Bacon de la Chevalerie, pe vremea aceea conducătorul Tribunalului Suprem Coen din Orientul Versailles. Născut la Lyon pe 8 ianuarie 1731 și decedat la Paris în 1821, Jean-Jacques Bacon de La Chevalerie a fost ofițer de carieră în armata franceză și un cunoscut lider francmason. În 1746, la vârsta de doar 15 ani, s-a alăturat celei de-a doua companii de muschetari din garda regelui cunoscută sub numele de *Muschetarii Negri*. În 1747 devine locotenent, în 1757 maior adjunct, iar în anul următor maior. La începutul anului 1768 servea ca locotenent-colonel de infanterie în colonia franceză Santo Domingo. În august 1768 primește gradul de colonel de infanterie iar în martie 1780 este numit comandant de brigadă de infanterie. Numirea sa ca locotenent general la comanda părții de nord a coloniei Santo Domingo este confirmată printr-un decret aprobat de Rege în 1790. Din punct de vedere masonic, Bacon de la Chevalerie a fost un discipol apropiat al lui Martinez de Pasqually și Saint-Martin. Probabil că a fost primit în masonerie în perioada anilor 1750-1760. În 1762 era Venerabil al Lojii *Félicité* din Orientul Rouen, iar în 1764, Venerabil al Lojii militare *Saint-Jean de la Gloire*. În 1766 devine Substitut Universal al Marelui Maestru al Ordinului Aleșilor Coen. Adept exaltat al teurgismului, Bacon de la Chevalerie își descrie o parte din experiențele mistice în scrisori. Franz von Baader a publicat câteva pasaje relevante, dintre care îl reproduc pe următorul: „La

intrare m-am cufundat ca într-o delicioasă baie caldă, care mi-a redat imediat moralul și puterea. Am ieșit victorios iar ulterior, într-o scrisoare, Pasqually mi-a scris că-mi văzuse prăbușirea psihică și că el fusese cel care m-a inspirat să mă arunc în Marele Cerc al puterii supreme”. Membru al Strictei Observanțe Templiere sub numele cavaleresc de Eques ab Apro, Bacon afirma că se trage, pe linie maternă, direct din Jacques de Molay. În calitate de Mare Orator al Marelui Orient încheie tratatul de uniune între Marele Orient și Directoratul Strictei Observanțe din Lyon, Bordeaux și Strasbourg, la 31 mai 1776. La 31 octombrie 1780, într-o scrisoare adresată ducelui de Brunswick, Willermoz afirma despre el că „nu face parte din clasa secretă a Marilor Profeți, nici măcar nu știe de existența acesteia”. Cu toate acestea, în anii 1785 și 1787 Bacon de la Chevalerie participă la Conventele organizate la Paris de Filaleți în calitate de invitat, ca reprezentant oficial al Strictei Observanțe. În 1806 se afiliază la *Vechea academie a adevăraților masoni* din Narbonne (Filadelfii), iar la 20 ianuarie 1806 își clarifică statutul într-o scrisoare: „Nu sunt filalet; după cum bine știți sunt Substitutul Universal pentru partea de nord a Ordinului Aleșilor Coen, un Rit mai puțin cunoscut”.

Să revenim însă la Willermoz. În anul 1767 are primul contact cu Ordinul Aleșilor Coen, iar în 1768 îl cunoaște personal pe Martinez de Pasqually. Luminile pe care i le dezvăluie Ordinul Coen depășesc tot ce-și imaginase și tot ce cunoscuse până în acel moment; se reîntoarce la Lyon schimbat. Până în clipa trecerii la Orientul Etern a lui Pasqually în anul 1774, între cei doi se cimentează o relație inițiativă specială și de mare profunzime. Willermoz primește de la Pasqually un set de ceremonii de o bogăție spirituală inestimabilă, de natură teurgică, bazate pe invocarea puterilor cerești angelice, menite să realizeze reconcilierea omului cu